

Ο Μητροπολίτης Μεσογαίας για την Κυριακή ΣΤ' Ματθαίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσογαίας και Λαυρεωτικής](#)

Το μήνυμά του για την Κυριακή ΣΤ' Ματθαίου εξέδωσε ο Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος. “Η συνείδηση ότι ο Κύριος γνωρίζει «τας ενθυμήσεις ημών», πέραν των όσων εκδηλώνουμε, θα γίνει μοχλός να προσπαθούμε μέσα στο περιβάλλον που ζούμε, με τη στάση της ζωής μας και με τη συμπεριφορά μας, να ενισχύουμε την πίστη τη δική μας και των άλλων, προκειμένου να ζήσουμε το θαύμα”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή μας παρουσιάζει τη θαυματουργική θεραπεία του παραλυτικού της Καπερναούμ, τον οποίον κατέβασαν από τη στέγη μπροστά στον Κύριο τέσσερις άνθρωποι που τον μετέφεραν.

Είναι πράγματι θαυμαστό το γεγονός ότι ένας παράλυτος σηκώθηκε όρθιος και άρχισε να βαδίζει -μεταφέροντας και το κρεβάτι του. Ωστόσο στο ίδιο θαύμα βλέπουμε ότι ο Κύριος γνωρίζει τα βάθη της καρδιάς μας, που είναι επίσης θαυμαστό, γιαυτό και αξίζει να υπογραμμίσουμε αυτή την μεγάλη αλήθεια.

«Ιδών ο Ιησούς την πίστιν αυτών», σημειώνει ο ιερός Ευαγγελιστής, χωρίς να περιμένει να Τον παρακαλέσουν, απευθύνθηκε στον αρ-ρωστο και του χάρισε αυτό που -ήθελε και πολύ περισσότερα ακόμη, αφού δεν περιορίστηκε στη θεραπεία του σώματός του μόνον, αλλά και στην ισορροπία της ψυχής.

Πρώτα του είπε «αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι σου» κι έπειτα «άρων σου την κλίνην και ύπαγε εις τον οίκον σου». Έτσι ο παραλυτικός έζησε διπλό το θαύμα. Και το άξιζε, διότι ασφαλώς ούτε αυτός ούτε οι συνοδοί του θα υποβάλλονταν σε τόσο μεγάλο κόπο, αν δεν είχαν μέσα τους ακλόνητη την πεποίθηση, ότι ο Κύριος είχε τη δύναμη να τον αποκαταστήσει. Αυτή την ισχυρή πίστη επιβραβεύει άλλωστε ο Κύριος με το θαύμα.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και στη δική μας ζωή. Ο Χριστός με το βλέμμα Του παρακολουθεί τον καθένα ξεχωριστά. Βλέπει τα προβλήματα και τις -δυσκολίες μας. Γνωρίζει τους πόθους και τις -ε---πι--θυμίες μας. Μετρά κάθε βήμα μας. Συμ-μετέ-χει στον αγώνα μας και περιμένει εκούσια και συνειδητά να -καλ-λιεργούμε την πίστη, την υπο-μονή, την α----γα--πη και κάθε αρετή με τη βεβαιότητα ότι τίποτε δεν πάει χα-μένο.

Κι όταν ακόμη αισθανόμαστε το δίκιο να μας πνίγει η το βάρος από την αδικία να μας συντρίβει, ακόμη και τότε πρέπει να διατηρούμε τη βεβαιότητα ότι ο Θεός γνωρίζει την αλήθεια και Εκείνος θα αποδώσει τελικά το δίκαιο. Είναι πολύ σημαντικό να πιστεύουμε στη συνεχή παρουσία Του και να Τον υπολογίζουμε έμπρακτα στη ζωή μας.

Όμως, όπως τότε έτσι και σήμερα παράλληλα με τις αγαθές ψυχές και διαθέσεις, υπάρχουν και μολυσμένες καρ-διές γεμάτες φθόνο και κακία.

Οι Γραμματείς και οι Φαρισαί-οι κάθε εποχής, όταν άκουσαν ότι ο Κύρι-ος έδωσε άφεση αμαρτιών στον παραλυτικό, άρχισαν να διαμαρτύρονται λέγοντες «Ούτος βλασφημεί». Κανείς δεν έχει δικαίωμα να συγχωρεί αμαρτίες παρά μόνον ο Θεός, φώναζαν.

«Ιδών δε ο Ιησούς τας ενθυμήσεις αυτών είπεν· ίνα τι υμείς ενθυμείσθε πονηρά εν ταίς καρδίαις υμών;» Έκτοτε το επαναλαμβάνει, ελέγχοντας όλους όσους στεκόμαστε στην επιφάνεια και στον τύπο, κάνοντας δεύτερες και πονηρές

σκέψεις εξαντλούμενοι σε λογικά και ανούσια επιχειρήματα, χάνοντας τη χαρά που παρέχει η ουσία.

Σε αντίθετη τροχιά η εφευρετικότητα της πίστης των συνοδών του παραλύτου θα μας υπενθυμίζει ξεκάθαρα ότι η γνήσια και πραγματική, η δυνατή και θερμή πίστη δεν κάμπτεται από εμπόδια, δεν σταματά μπροστά σε δυσκολίες. Δεν εμποδίζει την αγάπη, αλλά επινοεί και εφευρίσκει, τρόπους και δρόμους συμπαράστασης και ενίσχυσης, παρηγοριάς και ανακούφισης μέσα από εκδηλώσεις και έργα αγάπης.

Είναι αλήθεια, δυστυχώς, ότι οι αρετές της αλληλεγγύης και της χαράς μας για τη χαρά του αδελφού μας είναι σπάνιες στην Εκκλησία, όπου θα έπρεπε να περισσεύουν.

Αδελφοί μου,

η συνείδηση ότι ο Κύριος γνωρίζει «τας ενθυμήσεις ημών», πέραν των όσων εκδηλώνουμε, θα γίνει μοχλός να προσπαθούμε μέσα στο περιβάλλον που ζούμε, με τη στάση της ζωής μας και με τη συμπεριφορά μας, να ενισχύουμε την πίστη τη δική μας και των άλλων, προκειμένου να ζήσουμε το θαύμα. Αμήν.